

Wspomnienie o hm. Romanie MURANYIM (1929 – 2014)

W wieku 85 lat zmarł po ciężkiej chorobie harcmistrz Roman Muranyi – pedagog, dziennikarz, działacz społeczny. Urodzony w dn. 9 sierpnia 1929 r. w Krakowie, był od 1945 r. harcerzem w 7 KDH. Pierwszy stopień instruktorski otrzymał w 1947 roku; w 1949 roku został mianowany podharcmistrzem, w 1957 roku – harcmistrzem, a w 1969 roku – harcmistrzem Polski Ludowej.

W latach 1947 – 1949 druh Roman Muranyi pełnił różne funkcje instruktorskie w Chorągwi Krakowskiej Harcerzy, m.in. drużynowego gromady zuchowej oraz namiestnika drużyn zuchowych w Hufcu Harcerzy Kraków-Wawel. Od 1955 roku był dyrektorem Szkoły Organizacyjnej Zarządu Głównego ZMP w Łodzi, w grudniu 1956 roku – współorganizatorem Zjazdu Łódzkiego. W okresie od 1957 do 1960 roku był komendantem Centralnego Ośrodka Kształcenia Instruktorów Harcerskich w Skolimowie. W latach 1960 – 1965 pełnił funkcję komendanta Chorągwi Warszawskiej ZHP. Od 1983 roku był przewodniczącym, a od 1990 roku – członkiem Komisji Historycznej Chorągwi Stołecznej im. Bohaterów Warszawy. Był jednym z twórców *Biuletynu Historycznego Chorągwi Stołecznej* w formie broszurowej (rozszerzonej w stosunku do pierwowzoru w formie gazetowej) oraz w latach 1983 – 1987 redaktorem naczelnym biuletynu. Od roku 2000 do 2012 był współorganizatorem oraz wiceprezesem Ogólnopolskiego Klubu Autorów i Dokumentalistów Opracowań Historii Harcerstwa „Gniezno 2000”, redaktorem biuletynu klubu i jednym z redaktorów *Rocznika historii harcerstwa*.

Druh Muranyi jest autorem krótkich, rzeczowych opracowań (drukowanych w *Biuletynie Historycznym Chorągwi Stołecznej* – cykl „Z perspektywy czasu”), które odnoszą się do różnych aspektów działań władz harcerskich w czasach PRL. W swoich wypowiedziach nie unika trudnych problemów, z którymi zmagał się wówczas Związek Harcerstwa Polskiego. Ponadto jest autorem bądź

współautorem wielu innych publikacji o tematyce harcerskiej. Uczestniczył w pracach zespołu, który opracował biograficzne, dwutomowe wydawnictwo Komisji Historycznej Chorągwi Stołecznej pt. *Instruktorzy w służbie Ojczyźnie, Warszawie, Dziecku 1945 – 2000* (tom I, Warszawa 2002; tom II pt. *Instruktorzy w służbie Ojczyźnie, Warszawie, Dziecku 1945 – 2004*, Warszawa 2004).

W pracy zawodowej zajmował wiele odpowiedzialnych stanowisk. Pracował m.in. w szkolnictwie wyższym, w Polskim Radiu, w TVP, w dyplomacji; przez kilka lat był naczelnikiem Miasta i Gminy Konstancin-Jeziorna. W latach 1981 – 1991 był m.in. starszym redaktorem w PAI „Interpress”.

Za działalność zawodową i społeczną został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi, Złotym Krzyżem „Za Zasługi dla ZHP”, Złotą Honorową Odznaką „Za Zasługi dla Warszawy” oraz innymi odznaczeniami. Był laureatem nagrody Ministra Obrony Narodowej.

Harc mistrz Roman Muranyi był zawsze instruktorem ZAANGAŻOWANYM, co odzwierciedlało się w jego poglądach i działaniach – nierzadko kontrowersyjnych dla części kadry instruktorskiej (wywoływały one nieprzyjemne reakcje niektórych instruktorów). Jako dawny współpracownik druha Romana w Komisji Historycznej Chorągwi Stołecznej oraz jego następcą na funkcji przewodniczącego tej komisji uważam, że DOBRZE ZASŁUŻYŁ SIĘ ON HARCERSTWU.

hm. Tadeusz Truchanowicz